

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.140/3
van 20 oktober 2016

over

een ontwerp van besluit van de Duitstalige Regering ‘zur
Abänderung des Ministeriellen Erlasses vom 10. Juli 1990 zur
Festlegung der in Artikel 37 § 12 des am 14. Juli 1994
koordinierten Gesetzes über die Gesundheitspflege- und
Entschädigungspflichtversicherung erwähnten Beteiligung in
den psychiatrischen Pflegeheimen’

Op 20 september 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Duitstalige Regering ‘zur Abänderung des Ministeriellen Erlasses vom 10. Juli 1990 zur Festlegung der in Artikel 37 § 12 des am 14. Juli 1994 koordinierten Gesetzes über die Gesundheitspflege- und Entschädigungspflichtversicherung erwähnten Beteiligung in den psychiatrischen Pflegeheimen’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 11 oktober 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 oktober 2016.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt tot de verhoging van het bedrag van de tegemoetkoming voor bepaalde geneeskundige verstrekkingen ten behoeve van bepaalde personen die zijn opgenomen in psychiatrische verzorgingstehuizen. Deze bedragen worden nog steeds door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering betaald, maar de kostprijs ervan komt na de Zesde Staatshervorming ten laste van de gemeenschappen, die volledig bevoegd zijn geworden voor de psychiatrische verzorgingstehuizen, met inbegrip van de financiering ervan. De verhoging van het bedrag van de tegemoetkoming is ingegeven door een sociaal akkoord voor de federale gezondheidszorgsectoren, waardoor bij een collectieve arbeidsovereenkomst aan alle verzorgingspersoneel met de kwalificatie van zorgkundige het barema 1.35 werd toegekend.¹

Daartoe worden in artikel 1, §§ 1 en 2, van het ministerieel besluit van 10 juli 1990 ‘tot vaststelling van de tegemoetkoming bedoeld in artikel 37, § 12, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in de psychiatrische verzorgingstehuizen’, de bedragen van de tegemoetkoming gewijzigd, een eerste maal voor de periode van 1 januari 2016 tot 30 juni 2016 en een tweede maal vanaf 1 juli 2016. De bedragen voor de eerste periode zijn aanzienlijk hoger dan die voor de tweede periode, omdat voor de jaren 2014 en 2015 een inhaalbeweging vereist was.

2. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 37, § 12, eerste lid, eerste zin, van de wet ‘betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen’, gecoördineerd op 14 juli 1994 (hierna: gecoördineerde wet van 14 juli 1994). Bij die bepaling wordt de minister bevoegd voor sociale zaken (lees: de Regering van de Duitstalige Gemeenschap)² onder meer gemachtigd om, op voorstel van het Verzeke­ringscomité, de tegemoetkoming vast te stellen voor de in artikel 34, 11°, 12° en 13°, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 bedoelde verstrekkingen.

VORMVEREISTEN

3. De rechtsgrondbepaling schrijft voor dat de tegemoetkoming wordt vastgesteld “op voorstel van (...) het Verzeke­ringscomité”. Gelet op artikel 81 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’ is dat voorstel van het Verzeke­ringscomité ook na de bevoegdheidsoverdracht aan de gemeenschappen vereist, zolang de Duitstalige Gemeenschap deze rechtsgrondbepaling niet heeft gewijzigd of opgeheven (om desgevallend te voorzien in een eigen procedure met eigen instanties). Het Verzeke­ringscomité moet dan ook om een dergelijk voorstel worden verzocht.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van dat voorstel nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter

¹ Collectieve arbeidsovereenkomst van 7 november 2013 ‘met betrekking tot de harmonisatie van de barema’s van de zorgkundigen’ (<http://www.werk.belgie.be/CAO/330/330-2013-010963.pdf>).

² Zie artikel 52, § 3, van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’.

inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De aanhef moet worden aangevuld met een verwijzing naar het nog in te winnen voorstel van het Verzekeringscomité.

Artikel 3

5. Aangezien ook aan artikel 2 terugwerkende kracht wordt verleend, schrijve men in artikel 3 van het ontwerp “tritt mit Wirkung vom 1. Juli 2016 in Kraft” in plaats van “tritt am 1. Juli 2016 in Kraft”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT